

РЕШЕНИЕ

№ 7067

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Владова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10372** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на О. К. М. от [населено място] срещу Решение от 16.07.2012 година, постановено по н.а.х.дело №518/2012 година по описа на СРС,108 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №978/03.06.2011 година на Началник на 3 РУП при СДВР на основание чл.212 от Закона за оръжията боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия за нарушение на чл.87 от закона е наложено административно- наказание- глоба в размер на 500 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение.Твърди се, че осъществено действие е малозначително по смисъла на чл.9 от НК, още повече, че действието е несъставомерно.Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание,касаторът- О. К. М.,редовно и своевременно призован, не се явява.Вместо него –адвокат А., редовно упълномощен с пълномощно от първата инстанция, който поддържа жалбата на заявените основания

Ответникът по касация- Трето РУП при СДВР,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Костов ,изразява становище за неосновател

ност на касационната жалба и за правилност,и законосъобразност на оспореното съдебно решение.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите,възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните по делото доказателства е установено, че касаторът е имал издадено разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, със срок до 22.05.2011 година, като не е подал заявление за подновяване на разрешението един месец преди изтичането на този срок, а направил това на 20.06.2011 година. За констатираното на 25.05.2011 година срещу касатора е съставен АУАН, за нарушение на чл.87 от ЗОБВВПИ, а въз основа на него е издадено наказателното постановление ,с което на основание чл.212 от Закона е наложено административно-наказание- глоба в размер на 500 лева.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база, правилно е приел,че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.87 от ЗОБВВПИ в редакцията, действаща към момента на извършване на нарушението и към момента на издаване на наказателното постановление- ДВ брой 93 от 17.09.2010 година , сочи, че в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 според която разрешението за съхранение, разрешението за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях и разрешението по чл. 81а са валидни за срок 5 години от датата на издаването им, освен в случаите по ал. 3/лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, подава заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДОП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от подробно посочени документи. Наред с това, между страните няма спор, че касаторът е имал издадено разрешение със срок на валидност до 22.05.2011 година. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него ,то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно наказателната отговорност на касатора и е наложил наказание глоба в предвидения от закона минимум- 500 лева. Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правов ред. Неоснователен е доводът на касатора ,че нарушението е малозначително по смисъл на чл.9, от НК, защото на първо място ЗАНН борави със собствено понятие за маловажност на нарушението, а не с малозначителност и прилагането по аналогия на чл.9 от НК е недопустимо. На второ място, нарушението не е и маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, защото законодателят е въвел завишени изисквания към условията и реда за издаване на разрешения за дейности с взривни вещества,огнестрелни оръжия и боеприпаси и защитата на обществените отношения от този вид има превес над личния интерес, още повече, че въведените от законодателя ред и условия за издаване ,респективно за

продължаване на издадено разрешение е преди всичко свързан с контрола на държавните органи, натоварени да следят за този вид дейност. Абсолютно неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора ,че служба КОС не го е уведомила ,че разрешението следва да бъде подновено, защото на първо място самият касатор е длъжен да познава законите,респективно на това да следи какви задължения са му вменени от него,а на второ място- никъде в закона не съществува задължение на органите, натоварени с контрола по издаването на разрешение да подканят съответния притежател на разрешението да го поднови в сроковете, визирани в закона.

Като е достигнал до този правен извод, СРС е постановил правилно решение ,което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба- отхвърлена като неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 16.07.2012 година,постановено по н.а.х.дело №518/2012 година по описа на СРС,108 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.